

Vážení a milí čtenáři, se vši mi vrozenou empatií a soucítěním budu svá úvodní slova tentokrát směřovat hlavně k událostem posledních týdnů. Věřím, že tím nikoho neurazím. Ať už jste pravidelnými odběrateli, čtenáři, přispěvateli nebo ti, kteří dnes listují srpnovým číslem našeho Zálesí úplně poprvé, doufám, že mé myšlenky pochopíte.

Vnímám tragické události, utrpení a ztráty lidí s tím spojené o to silněji, o co nás připravil posledním rok a půl s pandemií. Dlouhé měsíce jsme žili ve společnosti s tichým nepřitelem, ale zase na druhou stranu jsme se mu postupem času dokázali postavit a čelit jeho největší hrozbě. Kdežto katastrofy vyvolané klimatickými změnami k nám dorazily s razancí a rychlostí, kterou nikdo nepředpokládal a nemohl být na ni tudíž ani připraven. I v situaci, jakou byla tato, jsme my ostatní, kteří jsme stáli na počátku mimo, dokázali, že síla lidskosti a solidarity je v nás nesmírná a nezměřitelná. Taková pomoc je pak nedocenitelná.

Alespoň ke konci svého úvodního slova se vrátím ke své úloze redaktorky, abych vám jako obvykle ve zkratce představila srpnové vydání a zmíním rubriku Téma měsíce, kde nakoukneme za oponu humpoleckého loutkového divadla a v rubrice Spisovatelko, na slovíčko vám představím za pomoci milého a zajímavého rozhovoru další současnou autorku Kristinu Hlaváčkovou.

Humpolecké léto samozřejmě pokračuje a vy se můžete stále těšit bohatému kulturnímu programu.

Užívejte, bavte se, radujte se z každé chvíle, která vám vykouzlí úsměv na tváři.

Slunce v duši i na obloze.

Zuzana Holčíková

Loutkové divadlo Humpolec	2-4
Čtení ke kávě	5
Spisovatelko, na slovíčko	6-9
Pozvánka do knihovny	10
Knihovna jako ostrov.....	11
Exponát měsíce.....	12
Aktuálně z muzea	13
Rok osobností	14,15
Ohlédnutí do historie:	
Střípky z dějin Humpolecka	16-18
Divoké lahůdky.....	19,20
Společenské a kulturní dění:	
Humpolecké léto	21,22
Kino Humpolec	23-25
Aktuálně:	
ZUŠ pozvánka k poslechu	26
Skautské středisko Orlik.....	27-29
Z rodinné a společenské kroniky	30,31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc srpen 2021

ročník 58, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Zuzana Holčíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Zuzana Holčíková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz, tel: 607 782 415

Srpnové vydání měsíčníku Zálesí vychází 30. července 2021.

Uzávěrka materiálů pro zářijové vydání je 15. srpna 2021.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

LOUTKOVÉ DIVADLO V HUMPOLCI

Loutka – figurka na provázku. Napodobenina člověka, nadpozemské bytosti nebo zvířete. I loutkářství na Humpolceku si hrdě nese svou více než stoletou tradici a každý kdo jednou navštívil takové představení, vzpomíná dodnes. Dřevěné postavičky do dětského světa patří, jsou takovým ztvárněním pohádkových příběhů, které malé diváky a posluchače nepřestává fascinovat. Jak by ne! Propůjčený hlas a dřevěný človíček poskakující na jevišti za pomoci provázku.

Okénko do historie

Slovo loutka vzniklo patrně od slova lýko, z něhož se loutky kdysi vyráběly. Loutky se podobně jako masky používaly už ve starých dobách, sloužily k různým účelům – náboženským rituálům, ve svatyních Indů bývaly posvátnými předměty nebo se využívaly k dramatickým hrám. Až později začaly mít loutky zcela jiný význam a také své poslání. Staly se součástí kulturního dění, všeobecné radosti, zábavy a pobavení. Dle prostředí a tradic se loutky začaly proměňovat a nabíraly povahu toho kterého

národa. Do Evropy uvedla ve známost loutky cikánská komunita.

Loutky a děti

Je nesporné, jakou úlohu měly a mají loutky dodnes ve světě dětí. Vnímání, představitelství, vyvolání emocí a hledání spojení mezi životem loutek a skutečných lidských bytostí – kupříkladu, se kterou z lidských povah a chováním se ta která loutková postava ztotožňuje – je vskutku výjimečný myšlenkový pochod, který formuje dětskou duši. Dokladem tomu je i nová Expozice loutek v podzemí Muzea Dr. Aleše Hrdličky, čítající bezmála 80 marionet a příslušných kulís, která vznikla za velkého přičinění a nápadu Vojmíra Kubíčka, který se rozhodl svůj rodinný poklad do muzea pro tyto účely bezplatně zapůjčit. Celá zámecká rodina, hloupý Honza s kozou, čertíci, černokněžník a další známé postavičky tak dělají radost nejmenším návštěvníkům muzea už více než deset let. „Je to krásné dědictví po mém tatínkovi, který byl uznávaným lékařem na chirurgickém oddělení nemocnice v Humpolci.“ vypráví Vojmír a dále rozvíjí

Ferda Mravenec

Sněhurka a sedm trpaslíků

celou historii dřevěných panáčků. „Táta už v roce 1959 zastával názor, že děti, které leží v nemocnici, by měly být léčeny nejen tělesně, ale i duševně. Od myšlenky nebylo daleko k činu, pro svůj nápad nadchl své přátele a postupně začali společně vyrábět a oblékat jednu postavičku za druhou.“

A tak dávno před existencí zdravotních klaunů začal MUDr. Vojmír Kubiček se svými kolegy lékaři hrát dětským pacientům loutkové divadlo a zpříjemňovat jim tak nucený pobyt mimo domov.

Loutkářství na Humpolecku

Do Humpolce jezdíval Václav Kopecký, syn Matěje Kopeckého, který své divadélko přivážel v komediantském voze. Hrávalo se v hostinci u Poláků (dnes prodejna obuvi na Horním náměstí), Na Lázni, Na Kuchařově, Na Kocourku (proti poště). V Humpolci vzniklo stálé LD z rodinného divadélka učitele V.Kunce, který dal v r.1906 zhotovit pro svého syna několik figurek u místního řezbáře Tomandla. Hrál nejprve doma, později v hostinci Na Kocourku, kam se přidilo nové jeviště o rozměrech 3 x 1,5 m. Kulisy a ostatní dekoraci namalovali místní učitelé. Od roku 1911–1920 zažilo divadlo

první nucenou přestávku, poté našlo svůj stánek v tělocvičně nové chlapecké školy – dnešní ZŠ Hálkova – a do roku 1928 zde bylo sehráno na 74 představení.

Stávající loutkové divadlo, které od 1.1.2000 pracuje pod záštitou Městského kulturního a informačního střediska v Humpolci, vzniklo v roce 1931 při tělocvičně jednotě SOKOL v malém sále sokolovny Humpolec. První představení, pohádka **O zakleté labuti**, se hrálo 20. prosince 1931 a dodnes je v repertoáru souboru. Další činnost pře-

rušila okupace, velká část loutek se však dochovala i přes druhé válečné období. A to díky několika členům souboru, kteří loutky tajně poukřývali po domácnostech. A tak mohla být i tato scéna po roce 1945 obnovena. Z této doby ještě připomínáme první poválečné představení, pohádku – **Na stříbrné pavučině** – sehranou už v prosinci téhož roku.

Modernizace scény a 1. loutkářský festival

S rokem 1948 probíhá rekonstrukce a modernizace scény. V roce 1950 divadlo přebírá OSVĚTOVÁ BESEDA – Humpolec a dále se novým zřizovatelem v roce 1959 stává také ZÁVODNÍ KLUB – Zálesí – Humpolec. V roce 1961 – je pořádán **1. loutkářský festival** v Humpolci, kde získává soubor 1.místo s pohádkou „**Šuki a Mukí, aneb Čarovné bačkůrky**“ a postupuje do krajského kola v Týně nad Vltavou, kde obdrží krásné 3.místo. O rok později, v rámci 2.loutkového festivalu v Humpolci, opakuje soubor úspěch s pohádkou „**Aladinova kouzelná lampa**“ a na krajské přehlídce v Týně nad Vltavou získává 2.místo, spolu s cenou za nejlepší režii a nejlepší mluvené slovo.

Vlastními silami k radosti a smíchu

Na stálé scéně soubor ročně sehraje 16 ohádek a poté vyrábí se svým repertoárem do okolních obcí a měst.

Všechny dekorace k inscenacím a některé loutky si vyrábí soubor ve vlastní dílně. Rovněž i úpravy interiéru hlediště a konstrukcí zákulisí si provádí soubor vlastními silami.

Kromě pravidelných vystoupení se soubor široké veřejnosti představuje také na výročních výstavách v Muzeu dr. Aleše Hrdličky v Humpolci (1976, 1982, 1986, 1996, 2001, 2006, 2011, 2016).

V roce 2014 byly obnoveny tradiční přehlídka loutkových divadel festivalem s příznačným názvem **Humpolecká marioneta**, navazuje tak na okresní festivaly v letech 1961 až 1965.

Na závěr ještě jmenujme principály loutkové divadelní scény města Humpolce: **Miloše Poláčka (1931–1940)**, **Josefa Pršalu st. (1945–1970)**, **Jana Fialu (1970–1980)**, **Vladimíra Hůlu st. (1980–2003)**, který se

zasloužil a pomáhal na zprovoznění divadla zničeného během okupace, pracoval jako technik, vodič loutek, osvětlovač, režisér. Jako jednatel a hospodář zajišťoval provoz divadla a od r.1980 převzal i starost o finance po Jiřím Poláčkovi. Byl zároveň archivářem a zpracovatelem kroniky LD a iniciátorem a organizátorem první výstavy loutek v r.1976, uspořádané k 45.výročí LD v Humpolci. V roce 2003, po smrti svého otce, přebírá funkci principála **Vladimír Hůla ml.** včetně dalších činností již uvedených za působení Vladimíra Hůly staršího. V souboru v současné době pracuje kolem 50 členů, kteří propůjčují dřevěným figurkám svůj hlas, uvádějí je v pohyb a vnášejí do dětských dušiček tajuplné kouzlo pohádek. Bájné postavičky rozzáří každý dětský obličej, protože dobro vždy musí zvítězit nad zlem. Dětský smích je nejkrásnější zvuk, jež je tou největší odměnou pro každého loutkáře.

Zuzana Holčíková

Šuki a Muki, aneb čarovné bačkůrky

CHARLIE ENGLE – ULTRAMARATONEC

„Ultrák. Nemohli ani tušit, jak mi ta přezdívka sedí. Běhal jsem celý svůj život, abych něco zjistil a něčeho jiného se zase zbavil. Běhání mi pomohlo překonat desetiletou závislost na kokainu a přes dvacet let mě udrželo strážlivého. Běhání mi zachránilo život – a potom mi dalo život nový.“

(Charlie Engle)

Charlie Engle je proslulý ultramaratonský běžec, který se zúčastnil vybraných nejnáročnějších vytrvalostních závodů, některé z nich vyhrál anebo se umístil na předních příčkách. Jeho cesta k běhání ale nebyla vůbec jednoduchá ...

Narodil se v roce 1962 v Severní Karolíně sportovně založeným rodičům, lásku ke sportu po nich zdědil. Už jako malý chlapec miloval pohyb a soutěžil na několika běžeckých závodech. Jeho vzestup pokračoval i na střední škole, kde se dostal i do školních reprezentativních týmů amerického fotbalu, basketballu a lehké atletiky. Byl mezi deseti nejlepšími z ročníku čítajícího 400 studentů, zvolili ho nejvšestrannějším studentem. Jenže jakmile se dostal na univerzitu, přišel strmý pád dolů. Nejdříve zkusil alkohol, poté drogy, postupně se propadl až na dno společnosti. Zdálo se, že tragický konec je neodvratný, nepomohlo ani to, že se oženil a narodily se mu dvě děti. Přes den byl pracujícím otcem, ale v noci přišly na řadu drogy a alkohol. Po téměř desetileté závislosti se posedlost drogami změnila v posedlost běháním a ta mu

zachránila život. Začal s maratony, pokračoval s ultramaratony, v roce 2000 se přihlásil na závod Eco- Challenge, kde týmy překonávají vzdálenost 500 km, dostal se mezi světovou špičku extrémních běžců, běhal nejtěžší světové závody a jako první přeběhl se dvěma kolegy Saharu. Z tohoto projektu, díky němuž se vybraly miliony dolarů na charitu, vznikl v roce 2007 dokument Přeběhnout Saharu, jehož producentem byl Matt Damon.

Charlieho popularita však vedla k vyšetřování a nespravedlivému odsouzení za hypoteční podvod. Byl zatčen a ve federální věznici v Beckley strávil 16 měsíců. Naštěstí mu běhání pomohlo překonat nespravedlivý trest, ve volných chvílích obíhal nekonečná kolečka na malém vězeňském ovále a brzy se k němu přidávali i další vězni.

Po propuštění se snažil soustředit na svou rodinu, přátele. Znovu začal běhat ve „volném terénu,“ poskytoval rozhovory, pořádal přednášky o běhání, o své závislosti, o strastiplné cestě k vyléčení, o pevné vůli vydržet a nevzdat ten nelehký boj. A pak přišel nápad, proč vlastně neseptat o svém životě knihu? Výsledkem je strhující, poutavý, překvapivý a poučný příběh života, který si i vy můžete přečíst a nechat se inspirovat, že nic se nemá vzdávat bez boje a odhodlání.

Veronika Marková,

Knihovna Jiřiny Zábránové

(Literatura: ENGLE, Charlie: *Ultramaratonec*. Praha: Práh, 2017. 303 stran. ISBN: 978-80-7252-689-5)

ROZHOVOR

KRISTINA HLAVÁČKOVÁ

Prozradíte našim čtenářům, kdy jste si sama pro sebe poprvé řekla – jsem spisovatelka. Proběhla Vám hlavou taková myšlenka už s první knihou?

Tahle věta mě napadla až u čtvrté knihy. U páté jsem začala být ochotná to o sobě i říct veřejně. Do té doby mi přišlo, že nemám nárok.

Jste autorkou ne jednoho literárního žánru. Kam Vás to táhne přece jen více? Přiblížte, prosím stručně, našim čtenářům vaši tvorbu. V podstatě by se dalo říct, že píšu tři žánry. Hrdinskou fantasy, detektivní urban fantasy a humor. První začala vycházet hrdinská fantasy (to pojmenování moc nemusím). Zatím vyšly 4 knihy – trilogie Dračí oči a první díl volně navazující trilogie Dračí oheň. Teď píšu druhý díl. Mě prostě baví vymýšlet ptákoviny, různé potvůrky, zrůdičky, fantastická města a místa. Zároveň jsem blbá na reálie, takže pasovat se do souvislosti reálného světa, je pro mě vlastně limitující. Hodně mě baví, že fantasy slučuje všechny možné žánry, je to ode všeho trochu. A miluju draky. Jinam, než do fantasy jsem je nastrkat přeci nemohla ☺

Detektivní urban fantasy zasazené do současné Prahy a magického města Podsvětí pod ní přišlo později. Knihy se jmenují Podsvětí – Artefakt a Ohnivě ostří. V téhle sérii mám v plánu ještě minimálně 5 knih a dají se číst každá zvlášť. Moc ráda čtu detektivky a vždy mě lákalo nějakou napsat. Dlouho jsem sbírala odvahu. Nepíšu chronologicky, nebyla jsem si jistá, jestli zvládnout napsat detektivku tak, aby dávala smysl. Zdá se, že se to povedlo. Pomohl mi konfliktní střet reálného světa a toho magického. Neskutečně mě bavilo a baví kombinovat reálné a magické způsoby vyšetřování. S tím reálným mi pomohlo pár zkušených vyšetřovatelů, protože nesnáším, když mám v knihách blbosti. Doslova jsem se vyřádila na vymýšlení Podsvětí. A bez draků by to nešlo, že jo. ☺ Momentálně mě nejvíc baví právě tyto knihy. Jsou největší výzvou a zároveň si mám možnost hodně hrát.

Humorné historiky Ono samo se to... a Pořád se to... vznikly v podstatě omylem. Jsem prostě magnet na maléry a absurdní situace. Vždy, když jsem někde vyprávěla, co se mi zase natrefilo, všichni se řehtali a nutili mě, ať už to sepíšu, když jsem ta spisovatelka. Psala jsem to tedy pro kamarády. Chtěla jsem udělat takový malý

soukromý samizdat na dárky k vánočním. Říkala jsem si, že nikoho cizího by moje eskapády nezajímaly. Ovšem redaktorka mě ukecala, že se to musí vydat. Historky mě baví psát, je to taková oddechovka, ale spíš je to vedlejší žánr.

Obvyklá otázka na tělo bývá – kam si chodíte pro inspiraci? Protože ono se to moc neříká nahlas, ale psaní je tvrdá rehole.

Je pravda, že jakmile máte termín, kniha se má vydat, je to vážně práce na plný úvazek. Minimálně časově, jen vás to neuživí. Navíc to není jen o tom zábavném psaní, ale řešení i hromady souvisejících věcí okolo. To ovšem odbíhám. Inspirace se dá najít úplně všude kolem nás. Stačí se dívat, vidět, poslouchat a mít správně praštěnou hlavu. Ta je dost podstatná. ☺ Můj mozek je schopný vyrobiť ty nejšílenější asociace z úplně obyčejných věcí. Někdy stačí zajímavý člověk, zvláštní krajina, nějaká situace, třeba nákup koblihy nebo trénink golfu, pracovní momentka. Mám například jednu dost důležitou postavu v Podsvětí, která je podle chlapíka, kterého jsem viděla asi minutu v metru. Filmy a knihy též. Tam to většinou vypadá tak, že si řeknu, dobrý nápad, ale já bych to udělala jinak. Nebo draci. Nikdy nikde jsem neviděla draky, kteří by byli „správně“. Žádný nebyl tak, jak já si je představuju. Proto vlastně píšu, měla jsem potřebu lidem ukázat, jak vypadá správný drak. ☺ Nejvíc toho vymyslím na golfu, na lyžích, na keramice, nebo při nějaké urputně nudné práci, jako například zadávání čísel do

excelové tabulky. Jinými slovy, nejvíc inspirace je tam, kde ji nejmín hledám. Ovšem sestavit to množství střípků do srozumitelného, zajímavého celku, znamená usedět si zadek u počítače a ušoupat prsty na klávesnici. To už tak snadno nejde. Neustále mám s sebou notýsek na poznámky, všude mám nalepené papírky s nápady, pořád si něco píšu, protože jsem sklerotik a záblesk nápadu je snadné zapomenout a už nikdy nenajít.

Vaše neznámější díla jsou fantaskního rázu. Píšete pro větší, ale i pro ty, řekneme, odrostlejší čtenáře. Existují podle Vás ve fantazii hranice? Pokud ano, Vy sama jste v ní narazila na nějaké limity?

Fantasy je úžasná v tom, že slučuje velké množství žánrů. Je to nejspíš jeden z důvodů, proč je to tak přístupné čtení. Mně jako spisovatel poskytuje spoustu volnosti. Nikdo mi nemůže říct, že nějaká příšerka přeci neexistuje, že se něco nemohlo stát. To je něco pro mou bujnou fantazii. Mohu se vyhnout těm reáliím, které mě nebaví. Hranice samozřejmě jsou. Jsou to čtenáři. Čtenář totiž není tupoň obecný. Příběh bez nějakých pravidel a limitů by byl nuda. Co s hrdinou, co všechno umí, zvládně, nemá problém, ze všeho se vykroutí? Nuda. Znamená to, že si limity musí spisovatel nastavit sám. Měly by platit nám známé přírodní a fyzikální zákony. Pokud v knize neplatí, musí být dobře opodstatněné proč, aby koncept nepůsobil nesmyslně a byl tudíž pro čtenáře lehce přijatelný. Držím se zásady, že je třeba si stanovit mantinely konkrétního světa. Vznikají tak přirozené překážky, které musí hrdinové překonávat, pomáhá to se stavbou příběhu, napětím a jakousi přirozeností.

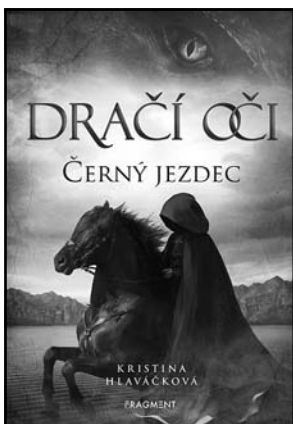
Potřebujeme přeci, aby se čtenář začel a neřešil, že je vše vymyšlené.

Snažím se psát tak, aby si knihu užila co nejširší věková skupina. Paradoxně se mi hůř píše pro mladší čtenáře. Může se zdát, že je omezuje menší počet zkušeností, ale na druhou stranu jsou vnímavější a rýpavější. Přemýšlí trochu jinak než starší generace. Napasovat vše tak, aby to pro mladší bylo snadno pochopitelné, ale abych z nich nedělala blbce, je občas oříšek, ale baví mě to.

Velmi chytlavé čtení jsou také ony krátké příběhy prospané do knih: *Ono samo se to... a Pořád se to ...*, kde nechybí sebeironie, neskutečné příhody a někdy až šokující konce s vtipnou nadsázkou.

Četla jsem zatím první z nich, a proto mi nedá nezeptat se: Jak moc jsou ony situace skutečně skutečné. Tedy autentické?

Všechny jsou skutečně skutečné, všechny se staly. A všechny se staly mně. Většina je tak blbých, že to fakt nevymyslíte. Vždyť říkám, magnet na maléry a absurdní situace. Dostat se do trapasu fakt umím. ☺ A to i přes veškerou svou snahu chovat se jako seriózní inteligentní osoba. Paradoxně jsou historiky někdy spíš utlumené, nebo kousky vynechám, protože si říkám, že si čtenář nemusí myslet, že jsem úplný magor nebo blbka. Občas je pro spád lepší, když se kousek vynechá, abych nemusela sáhodlouze vysvětlovat kontext. Je fakt, že někdy mi není moc do smíchu, když mě příhoda zrovna potrefí, ale kdybych to nebrala s humorem, už by mi dávno drbalo. A co si budeme povídat, je úžasný pocit někoho vážně rozesmát a pobavit. Tak jsou ty moje eskapády alespoň k něčemu dobré.

Postupně sbírám historky do třetího dílu. Bude se jmenovat Já se na to...

Některým z vašich knížek se zaslouženě dostalo i anglického překladu. Jak se zatím vede této tvorbě v zahraničí? A zmíňte, prosím, našim čtenářům ony tituly.

Přeložená je Čarodějka – první díl Dračích očí a Ono samo se to... Zatím jsou knihy trochu zapadlé, musím zapracovat na propagaci. Ta je minimálně časově dost náročná, takže trochu pokulhává. Ale to půjde. Téměř hotový je překlad Pořád se to... Chystají se i další tituly, ale snažím se nezanedbávat české čtenáře, ti jsou samozřejmě prioritou.

A teď otázka z trochu jiného soudku. I když... Jak se ve vašem spisovatelském světě promítl poslední rok a půl s epidemií Coronaviru?

To je pořádně základná otázka. V první vlně jsem si říkala, kolik toho nenapišu. Budu mít spoustu času. Myšlenka dobrá, ale chybička se vloudila. Ta chybička byla hromada práce do práce. Jak se nikam nesmělo, přišla jsem o obvyklé způsoby vyspání hlavy a relaxu, trefil mě takový autorský blok, jako nikdy. Přidaly se existenční problémy jako u většiny lidí, nejistota z toho, co bude. To psaní moc nepomáhá.

Druhou stránkou je ta vydavatelská část spisovatelského života. Nestačí knihu napsat. Musíte se o ni dál starat. Musíte řešit propagaci, sociální síť, všechno možné, aby byla kniha vidět, jinak zapadne a je bez šance, ať je sebelepší. Většina nakladatelství dělá propagaci jen předem jistým bestsellerům. V situaci, kdy jsou zavřená knihkupectví a na knihu čtenář nemůže narazit „náhodou“ na poličce v obchodě, je to dost zoufalé. Propagace na e-shopy je jiná než na kamenné obchody. Přeorientovat se chvíli trvá.

Nepokřtili jsme Pořád se to..., což je chvíle, kterou vám nikdo nevrátí. Z pohledu lidí, kteří přišli o veškeré živobytí, skončili v nemocnici nebo přišli o život, je to malichernost, ale z pohledu spisovatele, který na knize potil krev, je to zdrcující. Je minimum českých spisovatelů, kteří se psaním žijí, jsme malý trh. Když pak přijdete o ty radostné momenty jako křest, pohled na knihu v poličce knihkupectví, debaty se čtenáři, ztrácíte motivaci. Je to, jako by kniha neexistovala. Kniha se v obchodech navíc ani neohrála, než ji vytlačily popandemické novinky. Nikdo nepíše proto, aby jeho dílo sedělo na skladě a pak putovalo do likvidace. Prostě smůla. Jak vidno, až mě z toho přešel humor.

Kam si myslíte, že se bude ubírat česká literatura po pandemii? A vůbec, bude to mít podle Vás nějaký vliv na tvorbu, množství vydávaných knih a jejich další život na pultech knihkupectví a knihoven?

Projevit se to může a nemusí, ale už teď nakladatelé přistupují k tomu, že dělají menší náklad původních českých titulů. Mám trochu obavu, že čeští autoři budou ještě více upozaděni před zahraničními. Ale to by byl hovor na hodně dlouho. Není to otázka jen pandemie, ale také celkového fungování našeho knižního průmyslu.

Co nového chystáte pro své čtenáře? Na co se můžeme těšit v druhé polovině tohoto velice neobyčejného roku?

V reedici u nakladatelství Fragment vyjde třetí díl trilogie Dračí oči – Pramen moci. Trilogie vychází s novými obálkami. Ty obálky jsou podle mě fakt skvělé. (Nejraději bych řekla pradácké, ale to mě milovníci jazyka sežerou.) Ta poslední obzvlášť. Momentálně dopisují druhý díl Dračích ohně. Teoreticky by měl vyjít ještě letos, ale je možné, že se ho dočkáme až začátkem příštího roku. Holt píšu tlustošky a redakce a korektury chvíli zaberou. 😊 Pracuje se na přípravě audioknih Podsvětí – Artefakt a Ohnivě ostří. Snad se povedou do konce roku, ale zatím to není jisté, tak nechci slibovat. Tajně doufám, že vyjde i anglické Pořád se to..., ale to českého čtenáře tak nepotěší.

Pozn. redakce: Některé výše zmíněné tituly knih jsou v nabídce i u nás, v Knihovně Jiřiny Zábavné v Humpolci (info v knihovně).

Zuzana Holčíková

MEDAILONEK AUTORKY

Bc. Kristina Hlaváčková pochází z Prahy. Část svého dětství strávila s rodinou v Nigérii. První školní léta tak střídavě navštěvovala základní školu v Čechách, internátní a později výběrovou americkou školu v Nigérii. V Nigérii začala psát, ale většinou „do šuplíku“. Byla sice přijata na Gymnázium Josefa Škvoreckého, ale vzhledem k technickému zaměření celé rodiny nakonec studovala na Gymnázium Arabská. Přestože pochází z architektonické rodiny, projevovala vždy spíše humanitní, nikoliv technické sklony. V roce 1997 získala výběrové stipendium a strávila rok na střední škole v Minnesotě. Tady poznala jednu ze svých životních lásek, keramiku (kterou momentálně i učí), a poprvé odmaturovala. Druhou maturitu absolvovala v Čechách.

V roce 2008 složila překladatelskou státní zkoušku z angličtiny a překlady jsou velkou, i když zdaleka ne jedinou, součástí její profesní kariéry. Překládala titulky seriálů pro MTV, něco málo pro Fragment, texty pro prestižní čínský architektonický časopis, jako překladatelka spolupracuje s ČVUT a Gradou. Má bohaté pracovní zkušenosti od práce za barem, přes recepční v advokátní kanceláři a zaměstnanec překladatelské agentury po office managera v architektonickém ateliéru. V roce 2018 nastoupila do nakladatelství Grada jako redaktorka překladové literatury pro děti a mládež.

Její veřejným spisovatelským debutem byla **Čarodějka**, první díl **fantasy trilogie Dračí oči**. Následoval **Černý jezdec** a **Pramen moci**. Následovaly dva díly **detektivní urban fantasy série Podsvětí: Artefakt** a **Ohnivě ostří**, a neskutečně vtipné historiky **Ono samo se to ...** a **Pořád se to...** Na dračí oči volně navazuje trilogie, z níž zatím vyšel první díl **Dračí oheň – Proroctví**.

Psaní je volnočasovou aktivitou, ne však jedinou. Věnuje se keramice a fotografování. Je ze zásady nesportovec, takže vášnivě hraje golf a lyžuje. Občas má záchvaty běhu, ale skutečně jen občas. Další zájmy jsou čtení (fantasy, detektivky, thrillery, dobrodružné), divadlo a filmy, poslední dobou ujíždí na audioknihách, protože nejvíce času na čtení má při řízení. Je zručný kutil, chalupář, šije a háčkuje, hraje bowling a miluje cestování. Učí se kreslit a ráda vaří a peče. Peče vražedně dobré cukroví a štrůdl. Kdyby se měla charakterizovat jednou větou: Věci se prostě se..., zvykni si a ber to s humorem.

www.kristinahlavackova.com

POZVÁNKA DO KNIHOVNY JIŘINY ZÁBRANOVÉ

Do 31. srpna **JEŽEK V KLECI V HUMPOLCI**

Nenechte si ujít napínavou cestu po stopách známého hlavolamu. Bližší informace získáte v Knihovně Jiřiny Zábranové nebo v infocentru.

Do 31. srpna **HUMPOLEC V HISTORII – KRESBY JAROSLAVA HRŮZY**

Výstava je otevřena v provozní době knihovny.

Do 20. září **KNIHOVNA JAKO OSTROV – literární soutěž**

Do 31. prosince **HUMPOLECKÉ KAMÍNKOVÁNÍ**

Malováním na kamínky připomínáme 100. výročí otevření veřejné knihovny v Humpolci.

Více na www.infohumpolec.cz/knihovna/, na Facebooku a Instagramu knihovny.

100 let čteme

HUMPOLECKÉ KAMÍNKOVÁNÍ

více na www.infohumpolec.cz/knihovna/

Knihovna
Jiřiny
Zábranové

100 let spolu
KNIHOVNA
HUMPOLEC
1911

The advertisement features three painted stones. One stone shows a cartoon character with a large head and wide eyes. Another stone shows a cartoon character with a large head and wide eyes, similar to the first one. The third stone has the text '100 let spolu KNIHOVNA HUMPOLEC 1911' written on it.

KNIHOVNA JIŘINY ZÁBRANOVÉ V HUMPOLCI

pořádá
literární
soutěž

Knihovna jako ostrov

patronkou soutěže je spisovatelka a překladatelka
PhDr. Markéta Hejkalová

členství v porotě přijal také spisovatel a novinář Aleš Palán

soutěž je rozdělena do tří kategorií:

- I. Kategorie: 12 – 15 let
- II. Kategorie: 16 – 25 let
- III. Kategorie: 60+

rozsah: povídka (1-3 normostrany)

téma: „Knihovna jako ostrov“. Povídka by se měla odehrávat buď v knihovně nebo s ní být nějakým způsobem spojena.

termín: květen – září 2021
uzávěrka soutěže 20. 9. 2021

výsledky budou oznámeny na Podzimním knižním veletrhu
v Havlíčkově Brodě (15. – 16. 10.2021)

více na www.infohumpolec.cz/knihovna/

POPRAVČÍ MEČ

Na letošní rok připadá 400. výročí staroměstské exekuce, tzv. „popravy 27 českých pánů“. Jde zřejmě o nejslavnější použití popravčího meče v českých dějinách.

Meč používaný k popravám se od toho „bojového“ lišil. Čepel popravčího meče byla dlouhá asi 80-90 cm, plochá, široká, těžká a bez hrotu (špice čepel byla oblá, neboť tímto mečem nebylo třeba bodat, ale především sekát). Zdobila se různými náboženskými motivy nebo rytinami jiných popravčích nástrojů. V některých případech bývala perforována otvory, aby se nemohla zašpičatět a použít k boji – jako všechny popravčí nástroje byl i popravčí meč považován za „nečistý“ a nemohl být jako takový použit v čestném boji. Jílec meče tvořila rukojet dlouhá tak, aby mohl kat svůj nástroj uchopit do obou rukou. Hlavice jílice měla nejčastěji tvar hrušky nebo byla tvarována do podoby lidské tváře. Zástita zde ztratila svou ochrannou funkci a na mečích zůstávala spíše pro okrasu, mohla však pomáhat katovi udržet ruce ve správné poloze. Uvádí se, že až do 16. století se stínání hlav provádělo běžnými meči a že nejstarší známý popravčí meč pochází z přelomu 30. a 40. let 16. století. Poslední evropské exekuce mečem se odehrály koncem 60. let 19. století ve Švýcarsku, v různých částech světa (zejm. v Saúdské Arábii) se meči stíná dodnes.

Popravy mečem však nebyly jediným prostředkem k vykonání trestu smrti. Z historie je známo mnoho dalších, někdy až bizarních způsobů, jak vehnat člověka do spárů smrti. Stětí hlavy si tak v průběhu času vysloužilo označení rychlé, bezbolestné (když se kat trefil na první pokus) a „humánní“ popravy. V pozdějších staletích se stětí mečem stalo druhem poprav vyhrazeným urozeným lidem. Mečem se neprovádělo pouze stínání hlav (dekapitace), využíval se také k oddělování údů od těla. V některých evropských zemích se ke stejnému úkonu používaly rovněž sekery.

A jak vůbec probíhalo takové stětí mečem? Na různých soudobých vyobrazeních vidíme různé styly. V německé encyklopedii z poloviny 16. století klečí odsouzenec na kolenou a má spoutané ruce před sebou. Žáda drží zpřímá, takže jeho hlava se nachází ve výši prsou kata, který vede sek horizontálně. Podobně je zachycena i výše zmíněná staroměstská exekuce. Dekapitací zde nebyli potrestáni všichni, avšak i tak prý kat Jan Mydlář vystřídal čtyři meče. Na popravišti je zachycen také špalek, ten se však zřejmě používal jako podložka k odsekávání rukou sekerou. Na některých obrazech z této doby mají odsouzení skloněnou hlavu k prsům, takže kat se mohl napřáhnout a udeřit vertikálně z výšky. O 28 let později se v Londýně odehrála jiná poprava stětím, tehdy byl takto usmrčen anglický král Karel I. Ten je již zobrazován s hlavou na špalku. Mimochodem, kat drží v rukách sekeru, kterou se napřahuje přes hlavu a úder vede směrem dolů. Roku 1820 proběhla poprava v německém Mannheimu, při které byl odsouzený (se zavázanými rukama a očima) posazen a přivázan na židli. Jeho hlava se nachází ve výšce pasu kata a ten tak opět vede úder horizontálně. Zkrátka, jiná doba a jiný kraj, jiný mrav.

Ve sbírkách humpoleckého muzea se nachází jeden popravčí meč, který je až do konce září k vidění na výstavě „Expedice středověk“ ve výstavním sále na Dolním náměstí. Poté bude umístěn na své původní místo v národopisné expozici muzea na Horním náměstí.

*Mgr. Vojtěch Novák,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky
v Humpolci*

Prázdniny ještě nekončí, a tak se i v srpnu můžete těšit na výstavy, které zaujmou všechny členy rodiny.

Výstavní sál na Dolním náměstí

EXPEDICE STŘEDOVĚK

18. 5. – 30. 9. 2021

Již od května je hojně navštěvována interaktivní výstava „Expedice středověk“, kde si mohou zejména děti vyzkoušet „jízdu na koni“, obléct se do rytířského brnění nebo dobových šatů nebo na vlastní kůži zakusit mučící nástroje. Ale to není vše – dobu středověku zde prožijete z takřka všech úhlů pohledu a své znalosti můžete prověřit za použití zábavných zvědavých kartiček. Výstavu můžete zhlédnout až do konce září.

Výstava je zapůjčena z Dětského muzea Moravského zemského muzea v Brně a doplňuje ji množství exponátů Muzea dr. A. Hrdličky.

Výstavní sál na Horním náměstí

VÝSTAVA HUMPOLECKÉHO LOUTKOVÉHO DIVADLA

10. 8. – 26. 9. 2021

V srpnu a září vás zveme na výstavu humpoleckého loutkového divadla, které v letošním roce slaví 90. výročí činnosti loutkové scény a 115. výročí loutkářství na Humpolecku. Je to v pořadí již devátá výstava, které se konají vždy v pětiletých intervalech. Uvidíte množství loutek zasazených do krásných kulis, části technického vybavení a členové souboru vám předvedou práci s loutkami a zodpoví vaše dotazy.

Otevřeno bude každý den kromě pondělí od 8 do 17 hodin.

V SRPNU SI PŘIPOMÍNÁME JMÉNA:

MILAN KNOBLOCH

VINCENC MAKOVSKÝ

V tomto vydání Zálesí si připomeneme dvě jména, jejichž nositelé nejsou humpoleckými rodáky ani zde nežili, ale jsou s naším městem spjati díky svým dílům.

AK. SOCH. MILAN KNOBLOCH (10. 8. 1921 – 29. 3. 2020)

Milan Knobloch se narodil v Praze na Vinohradech, ale do šesti let vyrůstal v tehdejší Jugoslávii, kam byl vyslán jeho otec jako zaměstnanec Pražské úvěrní banky. Po návratu do Prahy a ukončení obecní školy studoval Knobloch na gymnáziu a obchodní akademii. Již od mládí se věnoval malování, a proto plánoval studium na umělecké škole. Během války však byly zavřeny vysoké školy, a tak studium nebylo možné. Na Akademii výtvarných umění se hlásil v roce 1945, ale neúspěšně. Podařilo

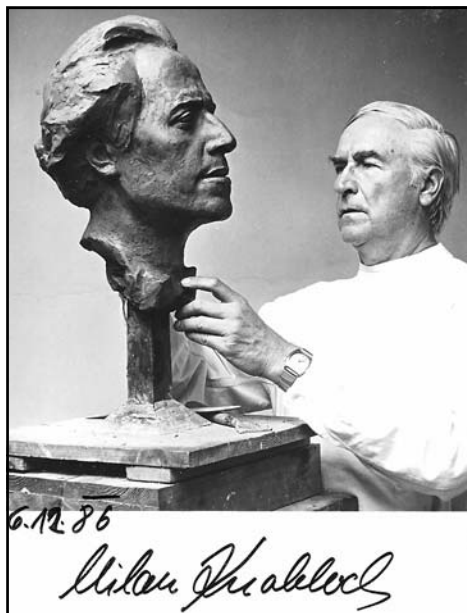
se mu to až v roce 1947, kdy začal studovat u sochaře Jana Laudy a dále ve třídě prof. Otakara Španiela, zakladatele české medailérské školy. A medailérství se stalo jeho hlavním tvůrčím oborem. Jeho tvorba zahrnuje ale i busty, památníky, pamětní desky, sochy.

Za svoji tvorbu získal mnoho významných ocenění nejen v České republice, ale i v zahraničí a jeho díla jsou vystavena v Národní galerii nebo v Národním muzeu v Praze, v Britském muzeu v Londýně, v Muzeu mincí a medailí v Kremnici na Slovensku, ve Státním muzeu v Berlíně a v dalších významných muzeích po celé Evropě. Jedním z neznámějších děl je medaile W. Shakespeara, která je ve Shakespearově muzeu ve Stratfordu v Anglii a toto dílo bylo oceněno královnou Alžbětou. Na medailích ztvárnil mnoho významných osobností: Karel IV., M. Koperník, W. A. Mozart, B. Němcová. A. Dvořák, A. Jirásek, A. Rašín. Vytvořil také mnoho pomníků a bust (K. H. Mácha, Bohuslav Martinů, Jan Palach, Jan Masaryk...).

První velký ohlas přinesla M. Knoblochovi medaile dr. A. Hrdličky, kterou vytvořil pro Město Humpolec a v roce 1958 byla vystavena na světové výstavě EXPO Brusel.

Další díla spojená s Humpolcem:

- busta dr. A. Hrdličky, originál je v muzeu ve Washingtonu, kopie v místním muzeu a na gymnáziu (1959)

ROK OSOBNOSTÍ

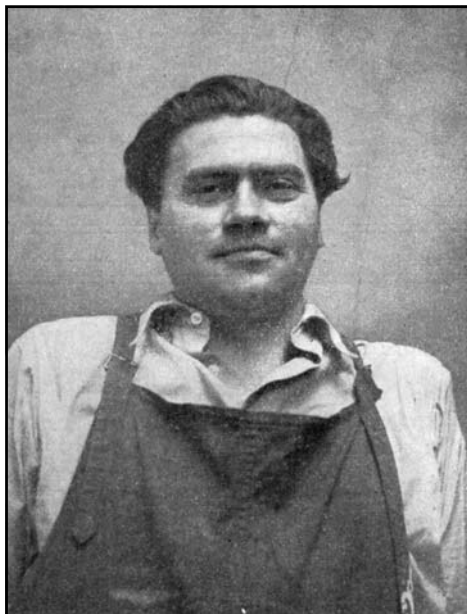
- pomník dr. Aleše Hrdličky – Dolním náměstím (1969)
- pamětní deska J. Honzla – uložena v muzeu (1961)
- busta J. Honzla – kino (80. léta)
- pamětní deska G. Mahlera – Kaliště (1960)
- busta G. Mahlera – muzeum (1986)
- znak města – průčelí budovy radnice (1984)
- medaile k 500. výročí soukenictví
- pomník Fr. Hamzy – Kletečná
- busta J. Želivského – Želiv

AK. SOCH. PROF. VINCENC MAKOVSKÝ (3. 6. 1900 – 28. 12. 1966)

Vincenc Makovský se narodil v Novém Městě na Moravě v rodině řezníka.

Zde navštěvoval městskou reálku, po jejímž absolvování nastoupil jako 18letý na frontu. Protože se od mládí zajímal o malířství, začal v roce 1919 studovat tento obor na Akademii výtvarných umění v Praze, kde v roce 1921 přestupuje na sochařský obor k Janu Štursovi.

Jeho první prací ještě při studiu byl figurální reliéf sloupové hlavice při vchodu do otcova řeznického krámu na náměstí.

Začátkem 30. let vytvořil v rodném městě pomník prvního ředitele tamní reálky, od poloviny 30. let začíná ztvárňovat osobnosti české historie, jako první pomník T. G. Masaryka, který byl odlit z bronzu pro Mělník, Libochovice nad Ohří, Bystřici nad Pernštejnem a v roce 1937 pro Humpolec. Po okupaci českých zemí Německem se Makovský stěhuje do Zlína, kde působil jako vedoucího sochařského oddělení na Škole umění. Zde svými návrhy různých nástrojů a rukojetí založil tradici průmyslového designu.

Po roce 1945 opět mění své působiště, stěhuje se do Brna a nastupuje jako pedagog na Vysokou školu technickou.

Mezi významná díla patří: podobizna maršála Malinovského v Brně, podobizna Mistra Jana Husa v návrhu monumentu pro pražské Karolinum, pomník Jana Milíče z Kroměříže, podobizna Jana Jesenia, pomník Jana Amose Komenského v Uherském Brodě.

Významným dílem Makovského byla plastika pro vstupní prostor československého pavilonu na Světové výstavě v Bruselu roku 1958. Jeho návrh Nový věk s motivem slunce získal Velkou cenu Expa 1958. Tato plastika je dnes v areálu BVV v Brně a před budovou bývalého Federálního shromáždění ČSSR v Praze.

*Dagmar Kluchová,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci*

PROCHÁZKA PO HUMPOLECKÉ ZICHPILI

ZICHPILSKÁ STAVENÍ V PRVNÍ POLOVINĚ 19. STOLETÍ A JEJICH VLASTNÍCI

Nalevo od těchto domů přes cestu stálo rohové dřevěné stavení **čp. 367**. Jeho majitelem byl roku 1822 Martin Vondrejs (od roku 1788). V době císařských otisků vlastní stavení Emanuel Polák, podobně i po polovině 19. století. V roce 1882 je jako vlastník uváděn Leopold Polák. Adresář z roku 1891 zmiňuje jako vlastníka Adolfa Haaga. V roce 1900 je majitelů uváděno více. Adresář z roku 1914 jako vlastníka označuje Václava Kratochvíla. Ten zde má tehdy zapsanu i pekařskou živnost. Nad posledně jmenovanými staveními směrem k vrchu Zichpili bychom našli dva přilehlé domy **čp. 369** a **čp. 370**. První z nich sousedící těsně s dřevěným stavením **čp. 365** patřilo roku 1822 Jakubu Komrsovi (od roku 1784). V době císařských otisků byl majitelem Jakub Stein, podobně i později. Jako vlastník je uváděn i soupisem z roku 1882. Později dům patřil obuvníku Dvořákovi, který měl v Humpolci přezdívku „Tešánek“. Také se někdy domu přezdívalo „U Tešánků“. Adresář z roku 1891 uvádí jako majitelku jeho manželku Marii. Podobně soupis vlastníků z roku 1900. Dne 19. září roku 1901 na půdě tohoto domu vzešel požár, při kterém chytlo i vedlejší stavení. Město parcely koupilo a po spáleništi

zůstal malý rynek, většinou nazývaný „Zichpilská náves“. Tím byla dotvořena atmosféra této příměstské části. Přilehlý zděný domek **čp. 370** vlastnil v roce 1822 Kajetán Marek. Tohoto majitele uvádějí prameny i v době císařských otisků a po ní. Stejně jméno pak uvádí i soupis majitelů z roku 1882. Adresář z roku 1891 již zmiňuje nové majitele Františka Kopeckého a Anastázií. František je uveden i v roce 1900. O rok později ale došlo k již zmiňovanému požáru. Nad tímto domem stálo menší dřevěné stavení **čp. 371**, které v roce 1822 vlastnil Josef Jelínek (od roku 1821). V době císařských otisků byl majitelem František Bečvář, podobně jako v polovině 19. století. V roce 1882 dům vlastnil František Michalíček. Adresář z roku 1891 uvádí jako majitele Marii Trnkovou a Františka Krejčího. V roce 1900 byla majitelkou Kateřina Nápravníková, podobně jako v roce 1914. Tehdy je v adresáři při jejím domě uváděna i řeznická živnost. V roce 1901 stavení málem neuniklo ničivému požáru předchozích domů. V 50. letech bylo ve velmi špatném stavu a na počátku 60. let bylo zbouráno.

v popředí zadní část domu čp. 367

na plácku před stavením čp. 355 stávaly domy čp. 370 a 369

Vedle tohoto stavení v řadě zástavby stálo další dřevěné stavení **čp. 372** s přílehlou zahrádkou. Původně bylo stavení položeno přímo proti nejrozsáhlejšímu domu Židovského města, později byly mezi nimi vystavěny zděné domy čp. 389 a čp. 405. Přestože zástavba dřevěných stavení pokračovala dál směrem k pivovaru, dochovalo se u tohoto stavení přízvisko „Pivovárek“. Nestojí přitom pivovaru nejbliže z další zástavby. Adolf Havelka se domníval, že zde dříve býval nejmenší ze tří starobylých pivovarů, které zmiňují prameny z 16. století. Což není pravděpodobné. Jistě víme, že dřevěné stavení vlastnil roku 1822 Josef Koudelka (od roku 1820), později roku 1824 stavení patří Jakubu Sládkovi. Snad od něho a jeho příjmení tedy pochází staré humpolecké přízvisko. V době císařských otisků je majitelem Jan Sládek. V humpoleckých přízviscích figuruje jako tkadlec Sládek z „Pivovárku“. V roce 1882 je majitelem František Klečkovský s Marií. Adresář z roku 1891 k číslu čp. 372 připisuje přízvisko „Na Pivovárku“, vlastní je Josefa Martinová. K roku 1900 je zmiňováno množství majitelů. V adresáři z roku 1914 je uveden Jan Bulík, tehdy je zde připsána i jeho obuvnická živnost. Přes cestu pak pokračuje linie zástavby dalším dřevěným stavením **čp. 373**. To v roce 1822 vlastnil Michal Bečvár (od roku 1777). V době císařských otisků stavení vlastnil Josef Koudelka,

ktej jej vlastní i později. V roce 1882 je majitelem František Koudelka s manželkou Karolinou. Adresář z roku 1891 zmiňuje jako vlastníka Karolinu Koudelkovou. V roce 1900 je uveden jako majitel František Koudelka. Adresář z roku 1914 označuje jako vlastníka opět Karolinu Koudelkovou, tehdy je ke stavení připsána i kožešnická živnost Františka Koudelky.

Dále v zástavbě následovalo menší dřevěné stavení **čp. 374** s přílehlou zahradou okolo. V roce 1822 stavení vlastnil František Marek (od roku 1776). V době císařských otisků byl vlastníkem Josef Kříž. Po polovině 19. století Josefa Martinová. V roce 1882 již stavení bylo ve vlastnictví Bernarda Lengsfelda. Tento zkušený kožešník, jak uvádí J. Rychetský, se přestěhoval do Humpolce z Luže u Skutče. Za manželku si vzal Emilii Weinerovou a pracoval v Neumannově koželužně na okraji Židovského města. Když 24. května 1886 požár zdevastoval Židovské město, pomáhal hasit. Následkem byl zápal plic, na který zakrátko zemřel. Vdova musela pečovat o celou rodinu. Adresář z roku 1891 označuje jako majitele stavení právě jí, Emilii Lengsfeldovou. S pomocí celé rodiny a příbuzných z Luže si zařídila obchod s kůžemi. Postupně zde byla zavedena i ševcovská dílna a obuv se začala vyrábět i zakázkově. V roce 1900 a v adresáři z roku 1914 je jako vlastník

stavení čp. 371

stavení čp. 373, vpravo čp. 372

uváděn Karel Lengsfeld. Tehdy zde také byla provozována jeho továrna obuvi. Karel přistavěl na dvoře dílnu a vystavěl dům do patra. Před válkou zaměstnával Lengsfeld 20 dělníků, dílevedoucím byl František Princ a účetní Aloisie Pavlovská. V první polovině 20. století podnik expandoval a hlavní výrobu přesunul do vhodnějších prostor ve Žďáru nad Sázavou. Filiálka tu fungovala do roku 1931. Později zde bydlel Bedřich Kryštůfek. Směrem dál k náměstí stálo poslední dřevěné stavení zástavby čp. 375. Jeho vlastníkem byl v roce 1822 Václav Kořánek (od roku 1813). V době císařských otisků stavení vlastnila jeho vdova. Po polovině 19. století byl majitelem Václav Machalický. Ten je uváděn jako majitel i roku 1882 společně se svou manželkou Annou. Je také uváděn adresářem z roku 1891. Po roce 1900 dům vlastnil Ladislav Mareš. V adresáři z roku 1914 zde má zapsanu krejčovskou živnost. Nad tímto stavením původně vedla úvozová cesta k Zichpili. Ta se při dešti podle vzpomínek měnila v bahno a splašky. Proto byl stavitel Jan Martin, majitel níže položeného domu čp. 309, pověřen roku 1886 úpravou křižovatky. Zrušení cesty proběhlo přestavbou a rozšířením zděného domu čp. 376. V roce 1822 byl jeho vlastníkem Jakub Rokos (od roku 1794). V době císařských otisků dům patřil Františku Ambrožovi. Později vlastnil přízemní dům Václav Nermuth. Po jeho

rodině se dochovalo přízvisko tohoto domu „U Nermutky“. V roce 1882 byl vlastníkem domu pekař Dominik Ambrož s Karolinou. Ten je uváděn i adresářem z roku 1891. Tehdy započala rozsáhlá přestavba domu. Původní zděný dům byl zbořen. Nový rohový dům pak rozšířen do prostoru bývalé cesty, vše následně vystavěno o patro (rok 1892). Paní Nápravníková vzpomínala na dům svých předků takto: „... dům... byl od Zichpile oddělen opěrnou zdí. Ke zdi byla přistavěna kolna a ta byla zastřešena sýpkou, která zabírala velkou část dvora a sloužila jako skladiště na mouku. V domě byla pekárna a kovárna. Do domu se vcházelo průjezdem, kde kovář Příborský zároveň koval koně. Do patra vedlo jediné schodiště. K domu byly v dvoře přistavěny suché záchody... Zrušily se až roku 1955, zároveň s kovárnou... V té době byla v celém domě elektrika vedena jen tak po zdech a pro celé patro jediný vodovod s výlevkou na chodbě.“ Dominik Ambrož byl majitelem domu i v roce 1914, také zde měl připsanu pekařskou živnost. Nebyla však tehdy jediná. Marie Ambrožová zde měla zapsanu truhlářskou živnost a pohřební ústav. Václav Arnot zde měl zapsáno krupařství a kramářství. František Příborský zde měl zapsanu kovářskou živnost a Marie Stylová krejčovství.

(pokračování příště)

Mgr. Zdeněk Škrabánek

dům na místě bývalého stavení čp. 374

přestavbou domu čp. 376 a stavení čp. 375 vznikla současná podoba domu

KŘEN SELSKÝ

(*ARMORACIA RUSTICANA* NEBO DŘÍVE *COCHLEARIA ARMORACIA*)

Je to obtížný plevel nebo cenný plod? Každý si jeho existenci může vykládat různě. Labužníci ví, že bez křenu se v kuchyni těžko obejdou. Zahrádkáři zase nevědí, jak se zbavit obrovských plevelnatých lupeňů, které narostou, i když rostlinu vykopnou. Křen se pěstuje pro zdužnatělý kořen, který je používán jako kořenová zelenina nebo pochutina pro svou palčivou chuť a příznivé účinky nejen na trávení.

Křen je u nás nejštiplavějším kořením ze všech brukvovitých, s nimiž je také botanicky spřízněn. Patří sem například i hořčice, brukev, řeřicha, ředkev, vodnice a ředkvička. Je to vytrvalá bylina 50–100 cm vysoká, s mohutným kořenem. Křen dává přednost zaplavovaným břehům, roste v příkopech, na vlhkých rumišťích, na půdách bohatých dusíkem. Tradiční oblastí pěstování křenu bylo okolí Malína na Kutnohorsku. Dnes se však již pěstuje většinou v malém pro soukromou spotřebu, v zemědělských kulturách jen zřídka, většina spotřeby se u nás totiž kryje dovozem.

Co je na křenu zajímavého

Ze starověkých pramenů máme o používání křenu jen kusé zprávy. Římský válečník a filozof Plinius ho doporučoval k mírnění pohlavních vášní a k bystření rozumu. Křenem obohatili evropskou kuchyni i medicínu Slované. Ve většině slovanských jazyků má jméno rostliny stejný

slovní základ a odtud proniklo i do některých románských a germánských jazyků. Podle některých badatelů je latinské jméno křenu *Armoracia* keltského původu. V překladu jméno označuje rostlinu, která miluje blízkost moře.

Koření i lék

Je to ale obrovsky cenný pomocník v domácí lékárně. Pro lidský organismus

je velice prospěšný. Obsahuje hořčičné silyce, glukosinoláty, vitamín C a těkavé látky se silnými antibiotickými účinky. Proto se mimo jiné používá i na obklady.

Od 12. století se používal na špatně se hojící rány, na obklady, při zánětech močového měchýře a ledvin. Na počátku našeho století se lisovala z čerstvých kořenů šťáva, nebo se z kořene křenu připravoval lihový macerát jako lék proti žaludečním křečím. Oblíbené byly křenové placky při revmatismu. Proti chrapotu a kašli se mísil strouhaný křen s medem a žlutky. Odvar z kořene se používal právě při onemocnění ledvin. Díky vysokému obsahu vitamínu C se křen používal také proti kurdějím. Léčivý je nejen kořen, vitamíny, minerální látky a flavonoidy obsahují i jeho listy.

I italský renesanční lékař a botanik Matthioli doporučoval křen jako lék při nejrůznějších onemocněních močových cest. Zmiňuje samozřejmě i použití křenu jako koření v kuchyni: „Křen vzbuzuje chuť k jídlu, ale říhání vzbuzuje, hlavu nadýmá, zrak mdlí“.

Vliv na činnost žaludku a střev byl později prokázán. Zvyšuje vylučování trávicích enzymů, proto velice dobře doplňuje jinak obtížně stravitelné masité pokrmy. Normalizuje složení střevní mikroflóry a při přímém působení na sliznice dýchacích cest (při inhalaci) zlepšuje odkašlávání, vnitřně napomáhá i k odhlenění průdušek. Křen celkově zlepšuje látkovou přeměnu, proto se doporučuje v rekonvalescenci.

Díky antiseptickému účinku a obsahu vitamínu C zvyšuje odolnost organismu proti infekcím horních cest dýchacích. Při použití zevně dráždí kůži a zvyšuje prokrvení hlouběji uložených tkání. Tím pozitivně působí při hojení a regeneraci.

V kuchyni je nepostradatelný. Rozemletý se používá jako přísada k pokrmům buď v čerstvém stavu nebo konzervovaný.

Připravili Linda a Martin Sýkorovi

ŠUNKOVÉ ROLKY PLNĚNÉ KŘENOVOU PĚNOU

Tyhle rolky jsou trochu retro, ale skvěle se hodí jako předkrm nebo večerní zobání. Tady stejně jako u všech ostatních receptů platí, že čím méně ingrediencí, tím musí být kvalitnější.

Ingredience:

šunka od kosti 200 g
smetana ke šlehání 250 ml
ztužovač šlehačky (smetafix)

čerstvý strouhaný křen podle chuti
sůl, pár lžic citronové šťávy
petrželka kudrnka na ozdobu

Postup:

Smetanu vyšlehejte se ztužovačem, křen smíchejte s pár lžicemi citronové šťávy a přimíchejte ke šlehačce.

Rolky můžete plnit pomocí cukrářského sáčku, ale i polévkové lžice. Na každý plátek šunky dejte pořádně vrchovatou lžící křenové šlehačky a rolku zarolujte, ozdobte kouskem petrželky.

Dobrou retrochuť.

Humpolecké léto

Akce

neděle 1/8 18:00

Promenádní koncert: Bee Band,
Havlíčkovo nám.

středa 4/8 20:30

My Street Films - filmové pásmo s tvůrci,
park Stromovka

každý čtvrtek 18:00—22:00

Hudba v parku: dva koncerty pod letním nebem + světové speciality na grilu,
park Stromovka

pátek 6/8 21:00

Letňák: Chlap na střídačku,
muzejní zahrada na Dolním nám.

každá sobota 10:30—14:30

Sobotní brunch,
rezervace www.platformahumpolec.cz,
park Stromovka

každá sobota 11:00

Dopolední divadlo pro rodiny s dětmi,
www.platformahumpolec.cz,
park Stromovka

pondělí 9/8 18:00

Letní divadelní scéna pro děti: Co Honza dělá, dobře dělá, Havlíčkovo nám.

středa 11/8 20:30

Krvavý román - divadlo LokVar,
park Stromovka

pátek 13/8 21:00

Letňák: 3Bobule,
muzejní zahrada na Dolním nám.

neděle 15/8 18:00

Promenádní koncert: Old Steamboat,
Havlíčkovo nám.

středa 18/8 20:30

Lidový kousek - divadlo Masopust,
park Stromovka

pátek 20/8 21:00

Letňák: Bábovky,
muzejní zahrada na Dolním nám.

pátek 20/8 — neděle 22/8

Finále 56. ročníku seriálu závodů Zlatá podkova, závodistiště Dusilov

pátek 20/8 — neděle 22/8

Filmový festival Film a dějiny, hrad Orlík
sobota 21/8 15:00—22:00

Minifest v zahradě: Humpolecký hlas,
muzejní zahrada na Dolním nám.

pondělí 23/8 18:00

Letní divadelní scéna pro děti: Áda Dudek - Kreslení pro radost, Havlíčkovo nám.

středa 25/8 20:30

Standartní kabaret - divadlo Vosto5,
park Stromovka

pátek 27/8 21:00

Letňák: Hodinářův učeň,
muzejní zahrada na Dolním nám.

sobota 28/8

Hradozámecká noc, hrad Orlík
sobota 28/8

Bezva léto v parku Stromovka,
www.platformahumpolec.cz,
park Stromovka

sobota 11/9 10:00—22:00

Rozloučení s Humpoleckým létem,
www.infohumpolec.cz,
park Stromovka

srpen — září 2021

www.infohumpolec.cz
fb / Humpolecké léto

Humpolecké léto

Výstavy

květen — prosinec 2021 kdykoliv

Cesta epigramů KHB 2021,

Vysočina včetně Humpolce

18/5 — 30/9 dle otevírací doby

Expedice středověk,

výstavní sál muzea na Dolním nám.

29/5 — 2/1 dle otevírací doby

**Ruka na konci ramene: (Spolu)práce
v českém a slovenském umění,**

8smička - zóna pro umění

1/7 — 31/8 kdykoliv

Půl století s KČT Šlápoty,

vitríny v ulici Lnářská

1/7 — 31/8 kdykoliv

Ať žije Mordechaj!

u židovského hřbitova

1/7 — 30/9 dle otevírací doby

Lidé od vedle,

Mikádo, Havlíčkovo nám.

8/8 — 26/9 dle otevírací doby

**Výstava loutek k příležitosti 90. výročí
loutkové scény a 115. výročí loutkařství
na Humpolecku,**

výstavní sál muzea na Horním nám.

1/9 — 30/9 dle otevírací doby

Svatá Ludmila - 1100 let,

Horní nám.

Letní hry a soutěže aneb Humpolec si hraje

9/5 — 31/8 dle otevírací doby

Šifra pana kastelána,

hrad Orlík,

www.svchumpolec.cz

květen — září

upřesnění na www.infohumpolec.cz

Knihovna jako ostrov - literární soutěž,

Knihovna Jiřiny Zábranové

1/6 — 30/9

upřesnění na www.infohumpolec.cz

Geofun: hra, kterou svět neviděl,

Humpolec

1/6 — 30/9

upřesnění na www.infohumpolec.cz

Tripper: stopovací hra,

Humpolec

5/6 — 28/9 dle otevírací doby

Za skřítky do věže,

věž kostela sv. Mikuláše

25/6 — 31/8

upřesnění na www.infohumpolec.cz

Ježek v kleci v Humpolci,

Humpolec

1/7 — 30/8

upřesnění na www.infohumpolec.cz

Letní soutěž s Děčkem,

Humpolec

srpen — září 2021

www.infohumpolec.cz
fb / Humpolecké léto

FILMOVÝ TIP: ZÁTOPEK

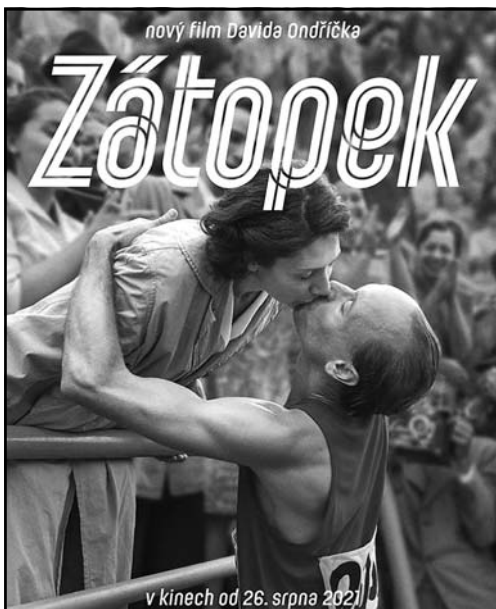
Výpravný film režiséra Davida Ondříčka, věnovaný nejen sportovnímu, ale i životnímu příběhu jednoho z největších světových atletů všech dob, čtyřnásobného olympijského vítěze, Emila Zátopka. Příběh o vítězstvích v lásce i ve sportu, k nimž je třeba především velké srdce.

Děj filmu Zátopek začíná v pohnutém roce 1968. Australský rekordman Ron Clarke právě navzdory očekáváním promarnil pravděpodobně poslední šanci na olympijskou medaili, když během klíčového závodu utrpěl vážný zdravotní kolaps. Následně propadne pochybám o smyslu vlastní kariéry. Nakonec se rozhodne vydat za legendárním běžcem Emilem Zátopkem, jehož od začátku bezmezně obdivuje. Příběhová linka rozhovoru Rona Clarka s Emilem Zátopkem nás retrospektivně vrací do stěžejních momentů atletova sportovního i soukromého života. Dohromady se spojuje v komplexní portrét muže, jenž neztrácí tempo ani poté, co jeho poslední závod skončí a dokáže bojovat nejen na atletickém oválu. Příběh o přerodu neduživého chlapce v muže, který na Olympiádě v roce 1952 získal tři zlaté medaile a zároveň ve všech těchto disciplínách dosáhl světových rekordů, se stal legendou o nezlomné síle vůle, která dodnes inspiruje tisíce sportovců po celém světě. Film Zátopek je však také příběhem osudového setkání a celoživotní lásky dvou lidí, kterou nedokázaly zlomit ani sportovní nebo životní prohry.

Film vznikl za osobní podpory paní Dany Zátopkové, olympijské vítězky a ženy, po jejímž boku strávil fenomenální atlet celý život.

„Životní příběh Emila Zátopka je pro mě obrovskou výzvou,“ říká režisér David Ondříček. „Je to téměř klasický příběh outsidera a v podstatě ne příliš talentovaného sportovce. Zároveň je to příběh člověka s ohromnou vůlí a touhou vyhrávat, zarputilého a nezlomného, který se stal legendou. Osamělého, přemýšlivého běžce a zároveň veselého mluvkvy, který touží po obdivu. Atlety s obrovskou touhou porazit své soupeře a pak jim láskyplně věnovat zlatou medaili.“

„Myslím, že náš film bude o sportu, trpělivosti, pochopení a dozrání,“ říká Václav Neuzžil o své, zatím největší filmové roli. „Nechtěl jsem hrát Emila Zátopka jako nějaký idol, ikonu. Měl v sobě ohromnou vůlí jít za štěstím a udělal všechno proto, aby se cítil svobodný. Pro mě je to normální člověk – tvrdohlavý, svérázný, vtípný a strašně houževnatý. Svobodu, kterou mu běh poskytoval, si doslova vydřel,“ dodává herec.

POZVÁNKA DO KINA

SRPEN 2021

úterý 17.8. středa 18.8. čtvrtek 19.8.	20:00 20:00 20:00	<p>GUMP – PES, KTERÝ NAUČIL LIDI ŽÍT</p> <p>Nový rodinný film režiséra F.A. Brabec je o světě viděném očima toulavého psa Gumpa. O světě, o kterém mnoho z nás moc neví. O tom, jak nás vidí zvířata a jak je ten náš svět pro ně důležitý. Ten svět, který jim dává domov, sílu, naději, ale také bolest. Dobrodružný příběh skutečných psích hrdinů a lidí kolem nich. Hrají: Bolek Polívka, Eva Holubová, Ivana Chýlková, Karel Roden, Jana Plodková, Richard Krajčo, Patricie Pagáčová, Marek Taclík, Zbigniew Czendlik, Hana Holíšová, Olga Lounová, Karin Krajčo Babinská, Nela Boudová, Anna Šulcová, Fatty Pillow, Natálie Rožková, Karlos Vémola, Zdeněk Dušek a další.</p> <p>Režie: F. A. Brabec.</p> <p>2D • rodinný/dobrodružný • ČR • 90min • Bioscop</p>	• vstupné 130 Kč
sobota 21.8. neděle 22.8.	20:00 20:00	<p>PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL</p> <p>V příběhu Prvoka, Šampóna, Tečky a Karla si čtyři kamarádi ve středním věku přiznají, že nežijí tak, jak si představovali. A rozhodnou se vyřešit svou krizi provokativní hrou s téměř nesplnitelnými úkoly. Jak čtyřicátník zjistí, jestli je opravdové chlap? Jak zabráni korozí svých ideálů, rozplynutí snů a scvrkávání varlat? Prvok, Šampón, Tečka a Karel se pokusí najít v sobě odvahu udělat pořádnou kravinu jako zamlada. Nebo aspoň odvahu za všech okolností říkat to, co si opravdu myslí. Kdo splní úkol, není sráč... Hrají: Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák, Martin Hofmann, Daniela Kolářová, Kristýna Boková, Jana Kolesárová, Petra Polnišová, Barbora Poláková, Radek Jiříček, Martina Hekerová, Antonín Mašek, Hana Vagnerová, Begum Burian, Zuzana Norisová, Tomáš Maštalír, Miroslav Lhotka, Petra Hřebíčková, Kryštof Hádek, Berenika Kohoutová.</p> <p>Režie: Patrik Hartl.</p> <p>2D • komedie • ČR • 118 minut • Bontonfilm</p>	• vstupné 130 Kč
úterý 24.8. středa 25.8.	20:00 20:00	<p>DENÍČEK MODERNÍHO FOTRA</p> <p>V nové české komedii podle stejnojmenného knižního bestselleru Dominika Landsmana se v hlavních rolích představí Jiří Mádľ a Tereza Ramba.</p> <p>Někdy vás život náhodně dostane do situace, kterou nečekáte, ale musíte se s ní vyrovnat jako chlap! Nataša a Dominik se neplánovaně stanou rodiči. Nataša, úspěšná designérka hraček pro děti, dokáže rodinu lépe finančně zabezpečit, a tak se dohodnou, že hlavní část péče o novorozence převezme jako otec na mateřské dovolené Dominik. Ten přistupuje k úkolu s poněkud naivní představou, že mu poskytnou dostatek času napsat konečně knihu, kterou dlouho plánuje. Chyba lávky! Dominik musí vynaložit veškerou vynalézavost, aby během prvního roku vůbec zvládl péči o malého Čeňka, z níž se chvílemi stává boj o přežití. Díky soužití s malým človíčkem však také objeví, kolik podob může mít láska. . . Hrají: Jiří Mádľ, Tereza Ramba, Lukáš Hejlík, Pavla Tomicová, Ondřej Malý, Lucie Benešová, Roman Zach, Ivan Lupták, Lucie Polišínská, Andrea Hoffmannová, Robert Jašków, Lenka Haluzová, Jakub Volák.</p> <p>Režie: Jan Haluza.</p> <p>2D • komedie • ČR • 97 minut • CinemaArt</p>	• vstupné 130 Kč
čtvrtek 26.8.	20:00	<p>EXPEDICE: DŽUNGLE 3D</p> <p>Vydejte se spolu s oblíbenými hereckými hvězdami Dwaynem Johnsonem a Emily Bluntovou za dobrodružstvím ve struhujícím snímku od studia Disney s názvem Expedice: Džungle. Čeká vás vzrušující plavba po řece Amazonce s mazaným kapitánem Frankem Wolffem a neohroženou archeoložkou, doktorkou Lily Houghtonovou. Lily se vydává z Londýna do amazonské džungle, kde se spolu se svým bratrem nalodí na Frankovu rozvrzanou loďku zvanou La Quila. Lily totiž pátrá po prastarém stromě s léčivou mocí tak nevidanou, že by mohla změnit budoucnost světové medicíny. Nesourodá trojice musí během dobrodružné expedice čelit nescetnými nebezpečím a nadpřirozeným silám, které číhají v podmanivé kráse bujného deštného pralesa. Čím blíže se hrdinové dostávají k odhalení tajemství ztraceného stromu, tím víc dávají v sázku nejen osud svůj, ale i celého lidstva.</p> <p>Hrají: Dwayne Johnson, Emily Blunt, Edgar Ramirez, Jack Whitehall, s Jesse Plemons a Paul Giamatti.</p> <p>Režie: Jaume Collet-Serra.</p> <p>3D • rodinný/dobrodružství • USA • ČESKÝ DABING • 127 minut • Falcon</p>	• vstupné 130 Kč

POZVÁNKA DO KINA

sobota 28.8. neděle 29.8.	20:00 20:00	<p>ZÁTOPEK Výpravný film režiséra Davida Ondříčka, věnovaný nejen sportovnímu, ale i životnímu příběhu jednoho z největších světových atletů všech dob, čtyřnásobného olympijského vítěze, Emila Zátopka. Příběh o vítězstvích v lásce i ve sportu, k nimž je třeba přede vším velké srdce.</p> <p>Děj filmu Zátopek začíná v pohnutém roce 1968. Australský rekordman Ron Clarke právě navzdory očekáváním promarnil pravděpodobně poslední šanci na olympijskou medaili, když během klíčového závodu utrpěl vážný zdravotní kolaps. Následně propadne pochybám o smyslu vlastní kariéry. Nakonec se rozhodne vydat za legendárním běžcem Emilem Zátopkem, jehož od začátku bezmezně obdivuje. Příběhová linka rozhovoru Rona Clarka s Emilem Zátopkem nás retrospektivně vrací do stěžejních momentů atletova sportovního i soukromého života. Dohromady se spojuje v komplexní portrét muže, jenž neztrácí tempo ani poté, co jeho poslední závod skončí a dokáže bojovat nejen na atletickém oválu. Příběh o přerodu neduživého chlapce v muže, který na Olympiádě v roce 1952 získal tři zlaté medaile a zároveň ve všech těchto disciplínách dosáhl světových rekordů, se stal legendou o nezlomné síle vůle, která dodnes inspiruje tisíce sportovců po celém světě. Film Zátopek je však také příběhem osudového setkání a celoživotní lásky dvou lidí, kterou nedokázaly zlomit ani sportovní nebo životní prohry.</p> <p>Hrají: Václav Neuzil ml., Martha Issová, Robert Mikluš, James Frecheville, Jiří Šimek, Milan Mikulčík, Peter Nádasdi, Štěpán Kozub, Vojtěch Fülep, Richard Fiala, Vavřinec Hradílek, Kryštof Krhovják, Petr Panzenberger, Peter Kočíš, Kevin Clarke, Barbora Bočková a další...</p> <p>Režie: David Ondříček. 2D • drama/životopisný • ČR • 130 minut • Falcon</p>	• vstupné 130 Kč
úterý 31.8. středa 1.9.	20:00 20:00	<p>VEČÍREK Na večírku se postupně scházejí bývalí spolužáci. Toto setkání by se pravděpodobně neslo v duchu lehkého škorpení a nostalgických vzpomínek, jenže místo dalšího spolužáka zavoní u dveří podomní prodáváč a přinese nečekanou zprávu o kamarádovi, který už nikdy nedorazí. Účastníci večírku se za ním společně vydávají autobusem. Během cesty se ukáže, že mluvit o skutečných pocitech je mnohem složitější, než se zdá.</p> <p>Hrají: Jiří Langmajer, Tatiana Dyková, Karel Roden, Marek Taclík, Matěj Dadač, Marián Čekovský, Nela Boudová, Miroslav Vladyka, Petr Kolečko.</p> <p>Režie: Michal Suchánek. 2D • komedie • ČR • 90 minut • Falcon</p>	12 vstupné 130 Kč

PRODEJ A PŘEDPRODEJ 60 minut před každým filmovým představením. REZERVACE vstupenek na následující filmové dny. TEL. 56553 2067 – pokladna kina. ON-LINE REZERVACE www.infohumpolec.cz • FILM OZNAČENÝ: „+“ do 15 let nepřístupný, „@“ do 12 let nevhodné, „-“ přístupný. • FILMY V DIGITÁLNÍ PODOBĚ ve vysokém rozlišení DCI. • ZVUK Dolby Surround 7.1 a 5.1 podpořený BAFFLE WALL pro dokonalejší efekt. • 3D BRÝLE za 20 Kč zakoupíte v pokladně kina. TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU. Vaše kino.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA GUSTAVA MAHLERA

POZVÁNKA K POSLECHU FINÁLE ZLATÉ PODKOVY – KONCERT DO ZUŠ G. MAHLERA

DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH, KTERÝ V LETOŠNÍM ROCE SLAVÍ SOUČASNĚ SE ŠKOLOU 75. VÝROČÍ OD SVĚHO ZALOŽENÍ, BUDE ÚČINKOVAT 22. SRPNA OD 9.00 NA HORNÍM NÁMĚSTÍ V HUMPOLCI.

V PROGRAMU LIDOVÝCH A POPULÁRNÍCH PÍSNÍ SE VÁM PŘEDSTAVÍ KROMĚ ORCHESTRU I ŽÁCI PĚVECKÝCH TRÍD ŠKOLY. SPOLUÚČINKUJÍ MAŽORETKY Z TŘEBÍČE.

ORCHESTR ŘÍDÍ JOSEF JIRKŮ A TOMÁŠ VODRÁŽKA.

TĚŠÍME SE NA VÁS PŘI 56. ROČNÍKU FINÁLE ZLATÁ PODKOVA V HUMPOLCI.

PROGRAM SPOLKU PŘÁTEL KRASOŇOVA SRPEN 2021

Spolek přátel Krasoňova vás srdečně zve v srpnu 2021 na tuto akci:

V sobotu 21.8. se sejdem u kapličky ve 13 hod. a pojedeme auty do Havlíčkova Brodu a pod vedením Mgr. Kampa, ředitele muzea budeme pokračovat v seznamování s tímto městem, které bylo naším okresním městem do r. 1910.

Upozornění!

Sledujte informační skříňky o případných změnách. Změnu programu si vyhrazujeme.

ČLÁNEK BEZE SLOV

Jeden obrázek vydá za tisíc slov. Proto jsme pro Vás do srpnového Zálesí připravili netradiční „článek“, v němž hlavní roli budou hrát fotografie. Pojdte se s námi projít čerstvými vzpomínkami na letošní skautský tábor, který se nesl v duchu starořeckých bájí. Jste srdečně zváni.

Stavba tábora z ptáčí perspektivy – světlé stany jsme nově pořídili díky finanční podpoře Města Humpolec, Kraje Vysočina a Rodinného pivovaru Bernard – děkujeme!

Tohle jsme si uvařili sami – výtečné!

Ve zdravém těle zdravý duch
– posilujeme.

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

Umět první pomoc se hodí nejen po bitvě.

Po třech dnech putování jsme ukořistili Zlaté rouno.

Nácvik boje muže proti muži – hodí se zejména pro rekonstrukce antických bitev.

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

Vodní hrátky u Hroší tůně (Hrošáku).

Táborové náměstíčko.

Tak za rok zase AHOJ!

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 26.června 2021 oslavili zlatou svatbu – tedy 50 let společného života – manželé Majka a František Řezníčkovi z Petrovic. Oslavencům, třebaže opožděně, přišli poblahopřát zástupci OV Petrovice. Radost udělala kytička a malý dárek od města s přáním pevného zdraví a hodně štěstí do dalších společných let.

Josef Bloudek, předseda OV

VZPOMÍNÁME

...ŽIVOT NENÍ TO, CO CHCEME, ALE TO, CO MÁME.

*LIDÉ A VĚTVY SE LÁMOU...
CHVAL ŽIVOT DOKUD CHODÍŠ A BDÍŠ,
MÁŠ HO JEN PROPÚJČEN.*

V PÁTEK 13.SRPNA BYCHOM V RODINĚ OSLAVILI OSMDESÁTÉ NAROZENINY MÉHO MANŽELA JINDŘICHA NEOMYTKY, KDYBY... VZPOMEŇTE PROSÍM. DĚKUJI VÁM.

JARMILA NEOMYTKOVÁ

Díky za to, čím jsi pro nás v životě byl.

Dne 6. srpna 2021 uplyne smutný rok, kdy nás opustil pan Petr Hrach. Vzpomínají manželka, děti s rodinami a ostatní příbuzní.

---

*„Utichlo srdce Tvé znavené,
nebylo z oceli, nebylo z kamene.
Utichlo a šlo spát,
my budeme věčně vzpomínat.“*

Dne 7. srpna uplyne již druhý smutný rok, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, bratr, strýc a švagr pan Stanislav Šebela.

Věnujte prosím tichou vzpomínku. Děkujeme.

Vzpomíná zarmoucená rodina.

VZPOMÍNÁME

Dne 2.8.2021 by se dožil můj manžel Jaroslav Doležal 76 roků.
S láskou a úctou vzpomíná manželka Eliška.

ÚMRTÍ

Jiří Koucký z Humpolce	5.2.1950	† 15.6.2021
Jaroslav Fialka z Humpolce	17.12.1936	† 15.6.2021
Jaroslav Rytych z Humpolce	19.6.1951	† 16.6.2021
František Koudelka z Humpolce	4.1.1935	† 26.6.2021
Jan Novák z Jiřic	14.12.1937	† 25.6.2021
František Karafiát z Humpolce	10.2.1939	† 29.6.2021
Jaroslava Jelínková z Humpolce	13.5.1936	† 3.7.2021
Miloslava Pechová z Krasoňova	8.2.1926	† 10.7.2021
Vlasta Brožová z Kališť	3.4.1943	† 10.7.2021
Margita Gregorová z Humpolce	25.8.1938	† 14.7.2021
Marie Dvořáková z Lhotic	17.8.1933	† 16.7.2021

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyní s cenovou výhodou 80.000,- Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz